

sandsynligt, at Flertallet siger Nej til Vedtægten. Men der kan desuagtet godt være Tale om at stadfæste den, naar den for øvrigt er god og gavnlig for dem, der skulle have Nytte af den. Det er selve Fiskerilovens Ordning, jeg her har gengivet, og det er ogsaa dens Mening, at det ingenlunde er Mødets, der skal være normgivende for, om Vedtægten kommer til Eksistens eller ikke.

Af andre Bestemmelser i Fiskerilovforslaget har der været omtalt enkelte, som jeg kort skal berøre, navnlig Bestemmelserne i § 9 om at skaffe Fiskerne Tørreplads. Jeg skal meget gerne være med til at tilvejebringe en billigere og nemmere Fremgangsmaade, for at Fiskerne kunne opnaa det Gode, som det er tilfjættet at give dem. Med Hensyn til Afmærkningsbestemmelserne har det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) henledet Opmærksomheden paa, at de næppe kunne finde Anvendelse paa Vesterhavsfiskeriet. Det er en Tanke, som fortjener Overvejelse, men som jeg ikke skal komme nærmere ind paa i dette Øjeblik, da ogsaa den kan henvises til Overvejelse af det eventuelle Udvalg. — Jeg kommer dernæst til Reglerne for Limfjordsfiskeriet. Her har jo Forslaget ladet Mafkebestemmelserne blive staaende. Men nu have forskellige ærede Medlemmer fremsat den Tanke, at det, naar man indfører Maalebestemmelser, vil være rationelt rigtigt at lade Mafkebestemmelserne falde. Saaledes staar det ingenlunde for mig, hvad Limfjorden angaar. Jeg skal her minde om, at Limfjorden er et Indvand, der er ganske særlig rig paa Fisk. Den har været bekendt for sin store Fiskerigdom langt tilbage i Tiden, og denne Omstændighed har netop affødt forskellige Bestemmelser, hvorefter Fiskeriet i Limfjorden blev ordnet, og hvortil der var saa meget mere Grund, som den store Rigdom paa Fisk har medført, at der ogsaa er en stor Rigdom paa Fiskere. Derfor ere Ordensregler for Limfjordsfiskeriet absolut nødvendige; dem have vi altid haft lige fra Christiaan den 2dens Tid, tror jeg nok, og jo mere Fiskeriet er tiltaget, og jo mere indbringende det er blevet, desto mere ere disse Bestemmelser tiltagne. Men, siger man altsaa, naar vi nu faa disse Undermaalsbestemmelser, ere de da ikke tilstrækkelige? Nej, det tror jeg ingenlunde, at de ere for Limfjordens Vedkommende. Reglerne om Undermaal faa jo nemlig kun Betydning, for saa vidt de kunne kontrolleres, og der vil altid være en væsentlig Mangel ved Kontrollen af disse Bestemmelser, hvor det end er i Farvandet. Men medens Kontrollen med Hensyn til Blandbringelse fra

Rattegot og de andre Fiskebænde uden for Limfjorden kan varetages i de Havnestæder, hvor Fiskerne i Reglen komme i Land, forholder det sig ganske anderledes med Limfjorden, fordi dens Bredder ere besatte med Fiskerlejer, med Plads ved Plads helt igennem. En Kontrol paa disse Steder med Overholdelse af Maalebestemmelserne vil være saa vanskeligt, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Mafkebestemmelsernes Opretholdelse kunde fristes til at sige, at de alene kun ville faa meget ringe Betydning. Vil en Politimester — og det er jo nærmest Politimestrene, der komme til at kontrollere Undermaalsbestemmelserne ved Hjælp af Sognekogden og Politibetjente — gøre noget stort ud af det i de Landstrækninger, der ligge omkring Limfjorden, bliver det et umaadeligt Arbejde for ham, og jeg tvivler meget paa, at man kan faa Politiet til at gøre det. Derfor har jeg ingen Tro paa, at Maalebestemmelserne ville komme til at virke med nogen stor Kraft i Limfjorden, og derfor stiller det sig for mig som ganske uforvarligt at opgive Mafkebestemmelserne og lade Fiskeriet i Limfjorden aabent, alene baseret paa de omhandlede Undermaalsbestemmelser, om hvilke jeg ikke har Tro paa, at de ville virke tilstrækkelig gennemgribende der. Det vilde være saa meget mere uforvarligt, som det er sikkert, at vi, hvis vi en Gang vare komne bort fra Mafkebestemmelserne for Limfjorden, aldrig kom tilbage dertil igen, og bristede det altsaa for os at faa Nytte af Undermaalsbestemmelserne, var Fiskeriet i Limfjorden ødelagt. Der er ikke andet for end at fastholde Mafkebestemmelserne for Limfjorden og se, hvorledes Undermaalsbestemmelserne virke ved Siden af; saa kan man mulig i Tidens Løb løse ved Mafkebestemmelserne, fordi man har Undermaalsbestemmelserne, men det kan paa ingen Maade ske, for man har set, hvorledes Undermaalsbestemmelserne virke. Med Hensyn til de for Limfjorden gældende Bestemmelser, er der fremkommet Bemærkninger fra forskellige ærede Medlemmer, som angaa Detailler i de givne Regler, men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind i Dag. Det er til Dels Gengangere fra tidligere Tid. Dette gælder saaledes de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) om Anvendelsen af Slæbeankre ved Brugen af Bøttebaad og Kalesjurrevaad, og fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) om Maalning af Redstaber. Med Hensyn til det sidste skal jeg kun bemærke, at jeg meget vil tilraade, at man fastholder den nugældende